

Raimo Kilpiö

Ensimmäisiä jääkiekkolegendoja

Suomen jääkiekko rämpi vielä 1950-luvun lopulla tasolla, josta ei juuri meinannut päästä edes MM-kisoihin. Ensimmäisen ja ainoan tasokkaan hyökkäysketjun muodostivat vuosikymmenen lopulla pelaajat Teppo Rastio, Raimo Kilpiö, Jorma Salmi.

Taisi olla vuosi 1963 kevättalvela. Helsingin ensimmäinen tekojäärata oli melko uusi. Seisottiin kaikki taivas'alla ja odoteltiin kavereitten kanssa Suomi-Ruotsi maaottelun alkua. Maailmanmestaruudenkin amatööri tasolla voittanut Ruotsin joukkue viliisi kuuluisuuksia, oli Ulf Sterner, Sven 'Tumba' Johansson ja Ruotsiin Suomesta muuttanut 'petturi' Eilert Määttä. Suomen joukkueen ykköskenttää niin sanottua 'länsirannikon ketjua' johti RU-38:n Raimo 'Kille' Kilpiö, laitahyökkääjinä Rauman Lukon pelaajat Pertti Rautalin ja Matti 'Mölli' Keinonen. Ruotsi oli kukistunut yllättäen Tampereella, mutta nyt tuli selvä tappio.

Oli kova pakkasilma. Katsojia oli alkuun ehkä noin 6000, mutta lippujen loppuessa ulkopuolelle jääneet tulivat aidoista läpi. Sulassa sovussa sitten seurasi otelua arvion mukaan liki 10 000 jääkiekkofania. Tämä tapahtuma joudutti osaltaan Helsingin Jääkiekkohallin rakentamista ja samalla koko lajin nousuun Suomessa. Tampereellahan oli jo halli missä pidettiin v.1965 MM-kisat, mukana myös Suomen jouk-

kuessa Raimo Kilpiö.

Raimo Kilpiön juuret johtavat sukututkija Pentti Kilpiön mukaan Lumivaaran Kesvalahdelle, josta suku oli siirtynyt Sortavalan Suikasenlahden kautta Parikkalaan, jossa Raimo syntyi v 1936. Raimon isä, viestialuopseeri Armas Kilpiö kaatui jatkosodan alussa Kivennavan Pampalassa 29.8.1941. Leskeksi jäänyt äiti muutti sodan jälkeen Tampereelle.

Tampere oli Raimon nuoruusvuosina Suomen jääkiekon ehdoton valti, joten oli luontevaa, että hänestä tuli Ilveksen monivuotinen pelaaja. Kansakoulukadun kaukalo tuli junnuvuosiina tutuksi. Ilveksen riveissä tuli myös ensimmäinen A-junioreitten Suomen mestaruuskin ja saman seuran miesten joukkueessa mestaruuksia vuosina 1957, 1958, 1960 ja 1962. Valmistuttuaan teknikoksi vuonna 1962 tuli muutto työn perässä Poriin Rosenlewin tehtaille ja seuraksi tietenkin Rosenlewin Urheilijat-38, eli RU-38 jossa tuli mestaruus 1967, sekä vielä 1971 Porin Ässissä.

Käytyään vielä saman vuoden

Raimo Kilpiö luistelee keskellä kameraa kohti. Kyseessä on MM-kisat Tampereella v.1965 ottelusta Suomi - Itä Saksa. Juuri valmistunut Tampereen halli oli silloin ensimmäinen Suomessa. Kypäräpakkoa ei pelaajilla silloin vielä ollut. (Kilpiön kotiarkisto).

1967 MM-kisat Wienissä hän lopetti pelaamisen maajoukkueetasolla. Kisat olivat Suomelle sikäli menestys, että Tšekkoslovakia voitti silloin ensimmäisen kerran. Tsekeille se oli sikäli katkera pala, että Suomen maajoukkuetta valmensi silloin tsekiläinen Gustaf Bubnik.

Komea ja ainutlaatuinen 21 vuotta kestänyt SM-tasolla pelaaminen päättyi Raimon osal-

ta 41-vuotiaana vasta vuonna 1977. Tuskin monellakaan suomalaisella jääkiekkoilijalla on ollut näin pitkää uraa. Pori on ollut hänen kotinsa, mutta tätä juttua tehdessä hänestä tuli paluumuuttaja Tampereelle, jossa hänet vielä hyvin muistetaan ja tunnetaan.

Golf-harrastus tuntuu olevan monen entisen pelaajan harrastus, niin myös Raimonkin. Toi-

votamme Raimolle golfin parissa onnistuneita swingejä ja putteja.

Raimo Kilpiön meriittilista on ansiokas:

MM-kisoja 10 kpl.
168 A-maaottelua.
Suomen mestaruuksia 6 kpl.
Suomen A-juniorimestaruuksia 1 kpl.
Vuoden suomalaiskiekkoilija vuosina 1961 ja 1963.

Aarno Kaartinen

Nuorten taidetta ja musiikkia Lahdenpohjasta

Karjalaista kulttuuriyhteistyötä

Kevättalvella – maaliskuulla teimme pikavisitit Lahdenpohjaan. Poikkesimme Lasten taidekoulussa tapaamassa siellä opettajana toimivaa Tatjana Tuvalinaa.

Hän esitteli meille koulua, joka tänä vuonna täytti 20 vuotta, ja siellä opiskelevia lapsia. Ihasuuresti vilpittömyyteen, jolla lapset suhtautuivat opiskeluunsa. He tulivat kouluun tavallisen koulupäivän päätyttyä useamman kerran viikossa. Ihmettelin lasten aktiivisuutta, minulle kerrottiin tällaisen vapaaehtoisen pitkäjäntteisen opis-

kelun olevan ehdoton edellytys jatko-opintoja ajatellen. Ihailin lasten taitoja, he olivat tavattoman taitavia nuoresta iästään huolimatta.

Samalla matkalla olimme tapaamassa samalla periaatteella toimivaa Lahdenpohjan Lastentaloon (Luovan työn taloon) jonka taitavia muusikkoja meillä oli ilo saada esiintymään syyskesällä kotipaikkakunnalleni Peräseinäjoelle. Kiitos vielä heille kaikille.

Seuraava matkamme Lahdenpohjaan oli kesäkuulla Jaakkiman sanomien lukijamatkalla

kesäkuussa.

Kaiken kiireen ja aikataulujen kanssa kilpailun lomassa sain kutsun saapua vierailulle miellyttävän perheen luo, joihin olin tutustunut jo talvisella pikavierailullamme.

Perheen tytär Lena oli tullut käymään Pietarista kotonaan Lahdenpohjassa vierailumme takia. Viehättävä nuori nainen, joka oli menossa naimisiin, - nyt jo rouva. Hän järjesti melkoisen yllätyksen, hän halusi lahjoittaa meille tekemiään tauluja. Ristiriitaisin tuntein otimme vastaan tällaisen lahjan, jonka arvoa on mahdoton edes kuvitella. Monen kerran venäläiset ystäväni minut yllättivät? Jäimme kiitollisuuden velkaan. Sain mielestäni ajatuksen jota kannatti kokeilla. Jospa kehystäisimme taulut ja pystyttäisimme Lenan töistä näyttely, 11 suurikokoista, värikylläistä työtä. Näin päätettiin tehdä.

Näyttely

Palvelukeskus Koivukaaren osastonhoitaja Seija Kurhela suhtautui hienosti ajatukseeni saada käyttää puolipyöreää valkoista käytävätilaa näyttelyn ripustuspaikkana. Sovimme näyttelyn avauspäiväksi 15.10.2007.

Nyt Lenan lahjoittamat taulut ovat keräämässä ihastuneita kat-

seita arvoisessaan ympäristössä. Ainakin omanarvon tuntomme palasi kappaleen matkaa paikkoilleen päin. Saamme Lenalle edes jotain annettua takaisin päin. Onnea Lena avioitumis-

si johdosta. Toivotan sinulle menestystä opinnoissasikin. Kiitoksia vielä Lena.

Leo Malinen

Peräseinäjoki

Lena Vasiljevna Tali

Lena on syntynyt Lahdenpohjassa v. 1985, peruskoulun hän on käynyt Lahdenpohjassa ja lukion Pietarissa. Lahdenpohjassa koulun jälkeen iltaopistossa Lena opiskeli Lasten taidekoulussa maalausta, grafiikkaa ja sommittelua.

Tällä hetkellä Lena opiskelee nahkamuotoilua Pietarin valtiollisessa yliopistossa (St. Petersburg State University of Technologies and Design, SUTD), yliopistolla on monia yhteyksiä Suomen korkeakouluun. Lenan toiveena on valmistua kenkien ja laukkujen suunnittelijaksi, kolmas opiskeluvuosi on juuri alkanut.

Lenan äiti on syntynyt ja käynyt koulua Lahdenpohjassa. Lenan 81-vuotias mummo puhuu suomea, jota hän on lapsena oppinut asuessaan Aunuksen piirissä. Hänet vihittiin vuonna 1960 ja vasta 1990-luvun alussa hänen suomen kielen taitonsa paljastui miehelle. Lenan myötä isoisäkin oli oppinut muutaman sanan suomea.

Lena Taliin esillä olevissa töissä on käytetty guassivärejä ja sanguinekynää.